

УДК 69:658.728

Ю.В. Могила

ОПТИМІЗАЦІЯ ВІДОМОСТЕЙ ЩОДО ГОСТРОЇ НЕОБХІДНОСТІ ОБНОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ УПРАВЛІННЯ МОНОЛІТНИМ ЖИТЛОВИМ БУДІВНИЦТВОМ

Виконання планів будівництва і строків проведення будівельних робіт багато в чому залежить від правильної організації управління, гнучкості й оперативності керування будівельними процесами.

Управління будівництвом охоплює проведення єдиної технічної політики в галузі, планування і розробку організаційно-правових засад проектування і будівництва, їх матеріально-технічне та фінансове забезпечення, нормування, роботу з кадрами, організацію техніки безпеки та охорону праці, проведення заходів щодо підвищення якості архітектурних і будівельних робіт, здійснення контролю за додержанням будівельних правил, норм і стандартів та ін.

Останнім десятиріччям в Україні все більшого поширення набуває монолітне будівництво. Це зумовлює виникнення ряду задач в технології бетону, що пов'язано з зростанням складності конструкцій, зниженням витрати портландцементу та енергоносіїв, забезпеченням високої технологічності бетонних сумішей, збереженням рухливості бетонної суміші, інтенсивних темпів набору ранньої міцності бетону, розширенням можливостей проведення бетонування протягом року, підвищення довговічності бетону в конструкціях.

Технологія монолітного бетонування вимагає також нового підходу до створення структури цементної матриці, основою якого є регулювання процесу структуроутворення і полягає у якнайповнішому використанні в'язучих властивостей портландцементу з метою забезпечення високих експлуатаційних характеристик будівельних конструкцій і виробів з бетонних сумішей підвищеної рухливості та при твердненні в зимових умовах.

Монолітне бетонування потребує використання нових ефективних доступних матеріалів для забезпечення проєктованих експлуатаційних характеристик конструкцій і споруд у різних температурних умовах у найкоротший термін. Можливість одержання бетонів з заданими характеристиками досягається шляхом регулювання гранулометричного складу в'язучого та використання комплексних модифікаторів у їх складі, які забезпечують направлене керування кінетикою структуроутворення в'язучих, інтенсифікацію початкових стадій їх тверднення, в тому числі в умовах понижених додатніх та від'ємних температур.

Проблему житла сьогодні потрібно вирішувати з прицілом на майбутнє, використовуючи нові гнучкі будівельні форми. Мова йшла про необхідність

розробляти принципово нові проекти та форми житла, які відповідають сучасним потребам українців та підвищення якості їх життя.

Між тим житлова політика в Україні повинна бути орієнтована зовсім на інший фактор. Замість руйнівної некваліфікованої міграції робочої сили у великі міста та їх передмістя (вона знижує ринкову ціну робочої сили і робить не вигідним впровадженні нових технологій), Україні необхідна міграція робочих місць і частини кваліфікованої робочої сили з великих міст в малі міста та на село. Зрозуміло, то така географія житлового будівництва сприяє зростанню сумарної ресурсоемкості національної економіки з усіма негативними наслідками.

Випускають з уваги, що в багатьох містах має місце пряме недовикористання наявних потужностей інженерної інфраструктури. Для цього необхідно лише відповідну зміну господарського механізму в сфері приватно-державного партнерства і дещо інший підхід до житлової політики.

З наукової точки зору, ситуація, що склалася, вимагає відповіді на два питання:

1) які помилки в технології мислення влади (міністрів, губернаторів і мерів) призвели до того, що всі рівні виконавчої влади при житловому будівництві створюють нелюдське середовище проживання;

2) які дослідження слід організувати і що слід змінити у чинному законодавстві для докорінної зміни ситуації.

Нові підходи до житлової забудови та організації простору не досконало вивчаються сьогодні. Продовжуватиметься така ситуація до тих пір, поки головним критерієм сучасної моделі управління житловою політикою залишатиметься: максимум введення житла, що примушує владу всіх рівнів не враховувати вплив житлового будівництва на ефективність і конкурентоспроможність економіки на соціальну психологію і здоров'я людей.

Насправді не люди повинні пристосовуватися до помилкового способу ситуативного управління, а модель, в своїх же інтересах, повинна оперативно коректуватися, щоб не створювати жахливе середовище проживання людей.

Перегляд моделі управління будівельною галуззю по принципу економічно еквівалентних взаємин між населенням, бізнесом і владою на муніципальному рівні дозволить нейтралізувати вказані вище системні помилки сучасної житлової політики на всіх державних рівнях ухвалення рішень.

У чому ж основні помилки сучасної моделі прийняття управлінських рішень в житловому будівництві?

Головною помилкою існуючих моделей є підміна комплексного містобудівного підходу сурогатним системним підходом і його похідними

(програмно-цільовий, проблемний і т.д.). В результаті моделлю оголошується те, що рішення кожної задачі і проблеми розглядається як самоціль, за ефективність видається максимум прибутку. Насправді, це - завжди підсистема; рішення будь-якого приватного завдання - не самоціль, а одне з можливих засобів досягнення найвищих цілей управління країною; не можна вирішувати окрему проблему, а необхідно шукати оптимальний рівень невирішуваності всіх проблем; критерій ефективності управління галуззю не максимум прибутку, а максимум збільшення морального, інтелектуального та генетичного потенціалу свого населення при мінімальному зростанні сумарної ресурсоемкості української економіки в цілому.

Другий методологічної помилкою є підміна формально-змістовної сутності управління її формальним трактуванням - переведення системи з існуючого стану в бажане. Ось кожна організація і керує будівельною галуззю у відповідності зі своїми уявленнями про її бажаний стан. Тоді як формально-змістовна сутність управління - це:

- а) виявлення закономірностей системної організації керованого об'єкта;
- б) визначення доцільних масштабів реалізації виявлених закономірностей в конкретних умовах місця і часу, щоб не порушувати ще більше хід інших закономірностей;
- в) реалізація доцільних масштабів всіх закономірностей в задані терміни при наявних ресурсах.

Зрозуміло, що це не тільки змінює весь спосіб мислення при прийнятті рішень, але і виконує важливу функцію запобігання приходу в управління соціально-економічним розвитком галузі некоректних керівників.

Третьою грубою методологічною помилкою сучасної влади в Україні є ігнорування проблеми взаємодії економічного зростання, містобудівного, стійкого та соціально-економічного розвитку. В результаті, кожне зростання видається за розвиток. Між тим економічне зростання переходить у розвиток тільки в тому випадку, якщо воно супроводжується зростанням морального, інтелектуального та генетичного потенціалу країни, зниженням соціальної напруженості в країні і істотним підвищенням довіри населення до моделі управління.

Не можна не відзначити, що майже всі закони в сучасній Україні ухвалюються, не розуміючи, що спочатку необхідно виробити оптимальну інформаційну модель управління взаємодії будівельної організації з державною владою і місцевим самоврядуванням, з одного боку, і інформаційну технологію взаємодії містобудівного та економічного прогнозування - з іншого, для того, щоб відповідними нормами забезпечити узаконення такої ситуативної моделі. Необхідно зрозуміти, що мистецтво житлової політики не в тому, щоб вичавити

максимум житла при наявних ресурсах, а в тому, щоб визначати, на скільки слід скорочувати технічно можливий введення житла в ім'я створення «людяний» архітектурно-містобудівної середовища в кожній місцевості для формування морально і генетично здорового підростаючого покоління в цілому по країні.

Інструментальною основою нищівної сучасної моделі житлової політики є відсутність в країні єдиної багаторівневої системи економічного, соціального, екологічного, містобудівного та іншого прогнозування, що позбавляє країну можливості оцінки всієї системи ризиків від прийнятих поточних рішень. І не можна зупинити це, не створивши систему прогнозування на основі комплексу математичних моделей. У першу чергу, повинен бути створений підкомплекс моделей, обґрунтування поверховості, щільності забудови та вибору будівельних систем в різних типах містобудівної ситуації, з урахуванням як майбутньої еколого-гігієнічної обстановки в квартирі, кварталі, мікрорайоні, місті та агломерації, так і впливу чисельності населення та кількості робочих місць в місті та агломерації на системну організацію держави.

Крім того, необхідно передбачити сприяння впровадження енергозберігаючих технологій, ефективної утилізації відходів, а також надавати підтримку будівельним підприємствам в регіонах.

Визнано, що тепер гостро не вистачає нових ідей в управлінні житловим будівництвом. Основними його завданнями в галузі будівництва в сучасних умовах є докорінна зміна інвестиційної політики, значне скорочення кількості одночасно споруджуваних об'єктів, істотне зменшення рівня незавершеного будівництва, розвиток малих і середніх населених пунктів.

Список використаних джерел

1. Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 27. — Ст. 200
2. Типове положення про управління житлово-комунального господарства обласної державної адміністрації: Затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 18 грудня 1995 р. // ЗПУ України. 1996. № 4. Ст. 133.
3. <http://www.gntb.n-t.org> – Державна науково-технічна бібліотека України
4. Бадеян Г.В. Основные направления политики жилищного строительства в условиях рынка // Містобудування та територіальне планування. К.:КНУБА, 2000. – Вып.5. – с.101-105
5. Жилищное строительство: проблемы и перспективы 14.11.2008, 09:21 <http://uarealt.com.ua/info/51/59331/>
6. Дорош М.С. Системні методи і моделі інформаційних процесів в управлінні інноваційними проектами: Автореф. дис. канд. техн. наук :

05.13.22/Чернігів. держ. ін-т економіки управління – Чернігів, 2006 -18 с.

7. Гриньова В.М. Організація виробництва: Підр//В.М.Гриньова, М.М.Салун. – Київ : Знання, 2009

8. Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин: Зб. наук. праць / Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт.; Редкол.:С.А. Ушацький (голова) та ін. – К.:КНУБА, 2008

9. Баженов Ю.М. Технология бетона. - М.: Из-во ассоциации строительных вузов, 2003. - 500 с

10. Досвід використання пластифікаторів у монолітно-каркасному домобудівництві / О.С. Пилипенко, В.Ю. Суруп, Л.Д. Пашина та ін. // Будівництво України. - № 3. - 2003. - С. 44-47.

Анотація

Оптимізовано відомості щодо необхідності нових моделей ситуативного управління монолітним та в цілому житловим будівництвом в Україні.

Ключові слова: модель, ситуативне управління, житлове будівництво.

Аннотация

Оптимизированы сведения относительно необходимости новых моделей ситуативного управления монолитным и в целом жилищным строительством в Украине.

Ключевые слова: модель, ситуативное управление, жилищное строительство.

Annotation

Information is optimized in relation to the necessity of new situation case frames monolithic and on the whole by housing building in Ukraine.

Keywords: model, situation management housing building.